

Záznam kázání Curry Blakea z třídního semináře nazvaného Divine Healing Technician (Technik Božského uzdravování – dále již jen DHT)

CD č. 4

(překlad: Edita a Pawel Staniszewski)

Můžete položit otázku: „Jestliže je uzdravování znakem pro nevěřící, jakou naději má věřící, že bude uzdraven?“ Rozdíl je tento: Pro věřícího to není znamením. Musíte si uvědomit, že Marek 16. kapitola mluví o dvou skupinách lidí. Mluví se zde o věřících, kteří mají klást ruce na nemocné. Musíte se rozhodnout, ke které z těchto skupin patříte. Jsi ten nemocný nebo ten věřící? A vy řeknete: „No, já jsem nemocný věřící.“ Ale nesnažte se tady vytvořit třetí skupinu, ta tam není. Věřící by neměl být tím, kdo přijímá, ale tím, kdo přináší uzdravení. Vy namítnete: „To je dobrý, ala já jsem nemocný věřící a potřebuji uzdravení.“ Pro věřící jsou dva způsoby, jak obdržet uzdravení – buď si ho vezmete sami nebo vám ho někdo dá. (pozn. to vysvětluje někde později)

Stále se vás snažím přesvědčit, že uzdravování není o tom být náboženský a následovat nějaké rituály. Všichni víme, že uzdravení za použití formule nefungují. Jestli už jsi v církvi nějakou dobu, pravděpodobně už jsi nějakou formuli zkoušel užívat. Důvodem, proč byla služba Lakea tak efektivní, nebylo to, že porozuměl uzdravování a pak se stal efektivním. Ale naopak, on do té doby než se stal efektivním, uzdravování nerozuměl.

To, co já během tohoto vyučování dělám, jsou sem tam nějaké malé korektury v různých učeních a doktrínách, které teprve jako celek činí rozdíl. Sami o sobě se ty malé korektury nemusí zdát, že by dělaly rozdíl.

Když se Lake v r. 1893 poté, co byla uzdravena jeho žena, spojil s Dowiem, započal sbor asi 100 mil od Dowieho sboru a zároveň se stal i starším v Dowieho sboru i přes tuto velkou vzdálenost. Dowie vydával každý týden časopis. Byla to spíše kniha, protože měla 800 stran. (To byl také jeden z důvodů jeho pozdějšího vyčerpání, kdy ke konci své služby slyšel různé hlasy, které mu našeptávaly, že je Eliáš a podobné věci, což nakonec způsobilo jeho úpadek.)

Letniční hnutí začalo až v r. 1901. Takže mluvení jazyky a křest v Duchu svatém nebylo běžnou věcí v časech Lakea. Tehdy se považoval křest v Duchu sv. za posvěcení. To bylo spojeno se zanecháním hříchu, nebylo to spojováno s mocí nebo duchovními dary. Mělo to jen směřovat ke svatosti. Když jste tedy dostali to, čemu říkali posvěcení, tak jste tím podle nich obdrželi moc žít svatý život, ne moc duchovně sloužit. Takže už 8 let před tím, než začalo letniční hnutí, viděl Lake úžasná uzdravení (my bychom je spíše označili za zázraky). Dowie viděl taky hodně zázraků. Dowie sám třeba nikdy nepřijal křest v Duchu svatém a dokonce proti němu i kázal. Byl proti většině letničního hnutí, které dokonce pronásledoval, čímž nechtěně vlastně pomohl jeho rozmachu. Pronásledování většinou způsobí větší rozkvět toho, co se pronásleduje.

Lake viděl všechna ta uzdravení, ale pokřtěn v Duchu byl až v r. 1907. Lake viděl více uzdravení, aniž byl pokřtěn v Duchu, než většina lidí, kteří pokřtěni v Duchu jsou. Bylo to díky tomu kým a čím se obklopol. Stáváte se takovými, jaká je vaše mysl. Jste většinou výsledkem toho, o čem přemýšlíte. Jestliže se chcete změnit, musíte nejprve změnit svoje myšlení. Přestaňte poslouchat všechny ty bláznivé věci kolem vás, přestaňte čumět na televizi a začněte věřit Bibli. Najděte si něco, čemu věříte, a obklopte se tím a lidmi, kteří tomu taky věří. Na konci manuálu najdete kapitolu nazvanou „tajemství duchovní moci J.G. Lakea“. Jedním tím „tajemstvím“ je mít společenství s křesťany, kteří smýšlejí jako vy a scházet se s nimi nejen v neděli, ale jak často to jen jde. Důvod, proč Lake dosáhl takových výsledků, nebyl v první řadě dar, nebylo to pomazání, bylo to to, čemu porozuměl. Nebyly to znalosti,

Lake neuzdravoval lidi podle doktrín. On porozuměl tomu, kým je v Kristu a to je to podstatné, to je ta nejdůležitější věc, kterou byste měli během tohoto semináře pochopit. Ted' se zatím zmiňujeme o detailech, ale brzy zjistíte, že se posuneme dál.

Lidé si někdy myslí, že jsem arogantní, protože si myslím, že naše učení má pravdu a všichni ostatní se mýlí. Hlavním důvodem, proč si myslím, že máme pravdu je ten, že výsledky, které máme potvrzují, co je v Bibli. Pochybuji, že byste mi mohli přinést knihu o uzdravování, kterou jsem neprostudoval, a která by odrážela, co je v Bibli. Většina věcí, které se na toto téma v církvi učí, v Bibli není. V Bibli není například nic o vnitřním uzdravování. Ježíš a ani nikdo jiný se tímto nezabýval. Theophostic („poradenství o vnitřním uzdravení“, Theo=Bůh, phostic=světlo) je celé špatné. Není to biblické, je to New Age a není to přesné. Neznám sbor, který by se nerozdělil, když toto praktikoval. Mluvím tu o vážném rozdělení, kdy lidé končili v hříchu. Skoro všechny New Age praktiky, přijaté do církve jako učení, přivádějí lidi do vážných hříchů a většina učení o vnitřním uzdravování jde tímto směrem. Ježíš vnitřní uzdravování nepropraktikoval. Tehdy měli lidé stejné problémy jako lidé dnes, lidé se nezměnili, hřích je hřích. Když se v křesťanech neprojevuje Boží moc, budou se vždy snažit přijít s nějakou doktrínou, která pomůže lidem z problémů a získá jim zdraví. Ježíš nikdy nemusel lidem pomáhat získat uzdravení, On jim ho prostě dal. Protože lidé ale nechodí v Boží moci, která by vám uzdravení přinesla, snaží se změnit vás, abyste se nějak uzdravili sami. Když máte tu moc někoho osvobodit, nestaráte se odkud např. nějaké prokletí přišlo. Ježíš se nikdy nikoho neptal, odkud na něho ty „věci“ přišli. Nejvíce se k tomu přiblížil otázkou: „Jak dlouho je ten chlapec v tomto stavu?“ Dokonce se Ježíše někdo zeptal „Kdo zhřešil? Byl to ten chlapec nebo jeho otec?“ a Ježíšova odpověď byla: „Ani jeden z nich.“ Kdyby Ježíš chtěl rozvíjet nějaké učení o generačních prokletích, mohl to udělat právě v tomto případě a říci něco jako: „Ale jsou případy, kdy ...“ Ale to neřekl. Musíme především pamatovat na to, že jsme reprezentanty Ježíše Krista. Jako reprezentant nemůžeš říct něco, co ten, kterého reprezentuješ, nikdy neřekl. Protože, když řekneš něco, co on neřekl nebo něco, co je s jeho tvrzením v rozporu, už nejsi jeho reprezentant. Problém s tímto učením o prokletí je ten, že Ježíš o tom nikdy neučil a nedělal to. Nikdy taky neřekl, že tu moc, kterou má On, my mít nemůžeme, a proto musíme přijít s nějakým učením, které tu moc nahradí. On naopak řekl, že ty věci, které On činí, budeme dělat také a dokonce i větší. Větší neznamena, že nám třeba potrvá někoho osvobodit 12 týdnů místo 12 minut. Problém, proč se učí a praktikuje vnitřní uzdravování, místo Boží moci, která člověka osvobodí ihned, je ten, že nemáme poznání toho, kým jsme a kde jsme. Nečtěme Bibli z toho pohledu, pro koho byla napsána. Uvedu příklad. Co bylo důvodem napsání čtyř evangelií? Byla napsána proto, abychom mohli uvěřit, že Ježíš je Kristus. Už jste tomu uvěřili, že? Takže technicky vzato evangelia už nejsou pro vás. Neříkám, že bychom je už neměli číst, jen chci upozornit na to, abyste se podívali, co je jejich cílem. Evangelia ukazovala, kým Ježíš byl a je. Lidé, ke kterým tam Ježíš mluvil, nemohli uplatňovat, co bylo třeba v epištolách, protože epištoly byly napsány církvi – znovuzrozeným lidem. Ježíš ale celou dobu mluvil k neobráceným Židům, ne k věřícím, např. „Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni“ je směřováno k něvěřícím. Oni nebyli znovuzrození, protože bez Ježíšovi krve nemůže být nikdo znovuzrozen a Jeho krev tehdy ještě nebyla prolita. To je jednoduchý základ Božího slova. Bible říká, že máme „právě slovo pravdy rozdělovat“ (bible kralická – 2.Tim 2:15). Problém církve je, že správně slovo pravdy nerozděluje. Neříká podle pravdy, jaký verš nebo kniha se koho týká. Takže technicky vzato, jestliže oni nemohli uplatňovat epištoly, my nemůžeme uplatňovat evangelia. Opakuji, neříkám tím, že je nemáme číst a že v nich není pravda. Jen chci, abyste pochopili, že vy nejste ti lidé. Např. ta žena s krvotokem – v církvi se na toto téma učí, že protože si v duchu řekla: „Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu zachráněna.“ - tak jestliže chceš být uzdraven, musíš udělat toto: musíš si pro sebe říkat co ona a říkat to, dokud tomu neuvěříš.

Mám pro vás ale novinu, tohle vy dělat nemůžete. To byl jen ten konkrétní případ a jednalo se tam o skutečný Ježíšův plášť.

Když máte štěstí, tak v církvi uslyšíte věci z evangelií, protože většinou slyšíme věci ze Starého zákona, které se nás netýkají. My nejsme oni. V evangeliích jsou zmíněny tři skupiny lidí. Ježíš, učedníci a někdy nemocná osoba, která přijde k Ježíšovi. Když jste nemocní a čtete evangelia, ztotožňujete se s těmi nemocnými a snažíte se dělat, co dělali oni, abyste byli uzdraveni. Tak to nefunguje. Pokud je ve vašem životě nějaký duchovní růst, ztotožníte se s učedníky. Ale jediná osoba, se kterou se můžete v evangeliích ztotožnit je Ježíš, protože byl jedinou osobou, která měla v sobě Božího Ducha, jako máte vy. On je naším jediným příkladem. Není nám řečeno, abychom následovali příkladu učedníků nebo někoho jiného. Nám je řečeno následovat Ježíše. Nemůžete se ztotožňovat s tou nemocnou osobou, protože si musíte vybrat, jestli jste nemocná osoba, která si přichází pro uzdravení, nebo jste ta osoba s Božím Duchem. Otázkou tady je, jestli je těžší uzdravit věřícího nebo nevěřícího. Bůh požaduje od věřícího více k tomu, aby byl uzdraven, protože komu je více dáno, od toho se více očekává. Smith Wigglesworth kdysi prorokoval, že nastane doba, kdy bude těžké uzdravovat věřící, protože oni si nalézají příliš mnoho jiných věcí, ke kterým upínají svoji víru.

Když jsem jel v r. 1997 do Afriky, děly se tam úžasné věci. Jednou po našem ranním setkání a mém vyučování ve sboru, jsem šel s pastorem toho sboru na oběd. Když jsme se vrátili na odpolední vyučování, bylo tam dvakrát tolik lidí, co dopoledne. Bylo mi řečeno, že to byli lidé, kteří byli během oběda uzdraveni na ulicích. Já se ptal pastora, jak je to možné, když jsem teprve začal na téma uzdravování kázat a ještě jsme se za uzdravení ani nezačali modlit. A on mi řekl, že ti lidé, co tam byli ráno a vyslechli moje vyučování, šli během oběda ven a začali praktikovat, o čem jsem mluvil. Přestože jsem věděl, že to o čem kážu, funguje, byl jsem v šoku, protože jsem netušil, že to funguje až tak dobře ☺ Zeptal jsem se pastora, jak to dělá, že ti lidi jdou do ulic sami, protože já mám z Ameriky zkušenost, že musím lidi prosit, vyhrožovat jim, prostě užít všechny možné prostředky, aby vyšli a dělali to. Na jeho odpověď nikdy nezapomenu. Řekl: „Bratře Curry, my tady nemáme nemocnice na každém rohu, tady buď věříte Bohu nebo zemřete.“ Tak jsem mu odpověděl, že oni nás tam nepotřebují, ale že my potřebujeme je v Americe.

Po svém návratu do Ameriky jsem vyprávěl svědectví z naší cesty do Afriky a při pohledu na ty lidi, co tam seděli a poslouchali to, mě chytala zlost. Řekl jsem jim, že se jim nebude líbit, co jim teď povím. Řekl jsem jim, že v Africe lidi udělají tak hodně s tím málem, co mají, a lidi tady dělají tak málo s tím hodně, co jim bylo svěřeno. Vyprávěl jsem jim např. o tom, jak jsme šli jednou ze sboru a před budovou stál nějaký muž, který mě chytil za ruku. Nejdřív jsem myslel, že je to kapesní zloděj, kterých je tam spousta, tak jsem ho po ruce praštil. On dal ruce nad hlavu a stál tam a my jsme viděli, že má oči úplně mléčně bílé a že je slepý. Ty oči se před námi začaly měnit v hnědé a on začal vidět. Pastorovi, který tam se mnou stál, pak ten člověk řekl, že se dozvěděl, že přijede „bílý uzdravitel“ a Bůh mu řekl, aby na mě před budovou počkal a chytil mě za ruku. Takže tady vidíte, že já jsem ani nemusel nic dělat, ani jsem necítil žádné speciální pomazání. Byl to on, kdo byl poslušný Božímu hlasu a vzal si to uzdravení sám.

Takže opět opakuji, Lake dělal ty velké věci, protože rozuměl tomu, kým je, a to je to, co musíte také vy do sebe dostat. Není to doktrína nebo učení, není to žádné tajemství, není to nějaké kouzelné vkládání rukou a předávání speciálního pomazání. Dokonce Pavel, když říká: „Chci přijít a předat vám duchovní dar,“ nemyslel tím duchovní dary. On jim chtěl jen prostě něco duchovně předat. Neznamenalo to, co se v církvi často dělá, že se předává pomazání, nebo že po vzkládání rukou budete mít něčí plášť (jako Eliáš a Elíša). Není možné mít např. plášť Lakea. On je mrtvý, je s Pánem a byl to jen člověk. V Bibli se nikde nepíše, že můžeš mít něčí pomazání nebo plášť. Co děláme, děláme ve jménu Ježíše.

V žádném případě bych se nechtěl účastnit křesťanského modlářství, kdy se čerpá z něčeho pomazání. Problémem v církvi je, že se učí o pomazání a zapomíná se při tom na Ježíše. Na to, co On pro nás udělal, a místo toho se vyvyšuje člověk a mluví se o různých druhích pomazání, které různí služebníci údajně mají.

Lake byl pokřtěn v Duchu v r. 1907 a po půl roce odjel na misi do Afriky. Někteří křesťané jsou pokřtěni v Duchu 50 let a ještě ani nezvěštovali o Ježíši svým sousedům. Po půl roce, co byl v Africe, jeho žena zemřela a byla rychle pochována Lakeovými církevními odpůrci, protože se báli, že ji vzkřísí z mrtvých, až přijede. Nechci jít teď do detailů Lakeovi služby, jen se o tom zmiňuji proto, že zanedlouho jedu na ta samá místa v Africe, kde vyučoval a uzdravoval Lake, a kde stále jeho učení přijímají a dějí se tam zázraky a uzdravení, jako např. stovky uzdravených HIV pozitivních.

Uzdravení je dar daný zdarma, nemůžete si ho koupit. Učení o tom, že musíme nejprve zasít finančně, abychom byli uzdraveni, jsou špatná. Pravidlo o zasévání a sklizení funguje, ale nemůžete zasít peníze a sklízet uzdravení. Ze semínka určitého druhu vyroste zase jen ten samý druh. Když chcete zasít peníze třeba dáváním, tak budete sklízet peníze, to je v pořádku. Ale stále je to pozemský zákon a my se máme řídit zákonem království. To, co se vám snažím vysvětlit, je to, abyste se řídili zákonem království. Pokud uplatňuješ pozemský zákon zasévání a sklizení, ujisti se, že jsi zasal třeba před hospodářskou krizí, protože nemůžeš zasévat během finanční krize a myslet si, že budeš sklízet hned. Sklizeň přichází později. Je tam nějaký časový limit. Pokud jsi nemocný a umíráš, potřebuješ sklízet, ne zasévat.

Zákon království je Otcovo potěšení dát vám království. Farizeové Ježíšovi řekli, že „démony vyhání ve jménu Belzebuba, knížete démonů“ a On jim řekl: „Jestliže já vyháním démony ve jménu Belzebuba, ve jménu koho je vyhánějí vaši žáci? Proto budou oni vašimi soudci. Jestliže však vyháním démony prstem Božím, pak už vás zastihlo Boží království.“ Ježíš tím řekl následující: „Jestliže vyháním démony prstem Božím (Boží mocí), tak víte, že se k vám přiblížilo království nebeské. Jediný způsob, jakým Ježíš demonstroval, ne pouze ilustroval Boží království, bylo předvedením moci při vyhánění démonů a uzdravování nemocných. Ti nemocní a posedlí potřebovali pomoc v té chvíli a On jim neřikal: „Jděte a nejprve zasejte.“

Když Ježíš potřeboval peníze na daně, neřekl Petrovi, aby šel za Jidášem, který kradl peníze z pokladnice a zasal je do něčeho. Řekl mu: „Jdi k moři a hod' udič; vytáhni rybu, která se první chytí, otevři jí ústa a najdeš peníz; ten vezmi a dej jim za mne i za sebe.“ (Matouš 17:27). On sice potřeboval pozemskou věc, ale dostal ji z nebe podle principu království. Kdyby jsem více fungoval podle principu zasévání a sklizení a fungovalo to přesně. Zákon království je ale o hodně lepší. Zákon království znamená: jestli já Bohu dám celého sebe, budu mít vše, co má On. To je smlouva. Pro Boha je potěšením dát mi Boží království a vše, co v dané chvíli potřebuji, abych neměl nikdy nedostatek. Bůh říká: „Co mi můžeš dát, co pro mě můžeš vybudovat, aby mi to vyhovovalo?“ My si myslíme, že Bůh potřebuje naše peníze. Nechci tím říct, že když se řídím podle zákona království, tak že už nedávám, nezasévám. Naopak nedávám jen 10% ale dávám více než 30%. Dávám všem, kteří to potřebují. Nemám peníze v zásobě, ze kterých bych čerpal, ale vždy mám po ruce peníze, když je potřebuji. Ještě jsem na trhu neztratil ani cent, protože neinvestuji do trhu, ale investuji do nebe. Nebe není ovlivněno trhem. Cokoliv zlého se děje, lidé řídící se principem království přes to přejdou bez újmy. Jsou jako Josef, který měl dostatek pro sebe i pro druhé. Proto mi přišlo směšné, jak se šířila před rokem 2000 panika, aby lidé hromadili jídlo, protože zkolabuje celý počítačový systém apod. Byl jsem proti tomu. Protože co se stane, když vy budete mít plno jídla a přijde soused a bude hladový, Co pak uděláte? Odmítnete ho? Ne, budete ho muset nakrmit a pak se všichni dozvědí, že máte zásoby a během dne je máte pryč. Radši bych důvěřoval Bohu, že se o mě postará. Raději budu mít jen jednu plechovku fazolí a

budu se modlit, aby to Bůh rozmnožil. Musíme se naučit chodit v Duchu a v duchovní realitě a ne jen podle pozemského zákona. Problém je, že lidé chtějí žít zmrtvýchvstalým životem, aniž by nejdříve zemřeli sami sobě. Na to, abyste křísili mrtvé musíte být vždy připraveni. Když vidíte mrtvého, nemůžete říct: „Počkejte, na chvíli ho zmrazte, já se musím jít postit a modlit.“ Důvodem proč byla americká vláda vždy tak úspěšná ve válkách, bylo, že se v čase míru připravovala na možnou válku. Takto to vidí armáda: Připrav se teď na to, co by mohlo přijít, abys pak nebyl překvapen. Problém většiny křesťanů je, že si v církvi pohodlně sedí a zpívají písničky o svém Spasiteli. Na kolena padají teprve v době krize a prosí Boha, aby přišel do jejich domu a dotkl se jich a podobné nesmyslné modlitby. Dokonce i nevěřící římský voják měl více poznání, že není potřeba prosit Boha, aby k nám přišel. Takže hodně křesťanů není ještě ani na úrovni tohoto vojáka.

Taky všechno to učení o generačním prokletí je směšné. Pokud jsi znovuzrozen nemůže na tebe mít vliv prokletí, které bylo na tvých předcích. Když se znovuzrodíš, generační prokletí na tobě končí, protože ty už nepatříš pod generaci tvé rodiny. Tvá generace jde už po linii Ježíše. O tom, že generační prokletí už neplatí, mluví celá 18. kapitola Ezechiela. Učení o generačním prokletí říká, že musíš jít a vyhrabat všechny hříchy a prokletí spočívající nad tvými předky, abys je mohl zlomit. Pak ale vzniká problém v případě, že třeba váš pradědeček, který byl alkoholik a měl plno žen, zemřel a měl možná ještě několik skrytých hříchů, o kterých nikdo nevěděl, byl bys pak byl ztracen, protože je nemůžeš vyznat a zlomit. Učedníci neměli Bibli, oni si pamatovali, co Ježíš řekl. Tora byla v synagogách a epištoly nebyly ještě napsány, takže my musíme mít taky Písmo v hlavě a musí z nás vycházet s autoritou v případech potřeby. Dábel rozpoznává autoritu a nejen citaci z Písma. To není zaříkávání nebo vyslovování formulí, to dělají jen okultisti.

Ještě k těm generačním prokletím. Můžete říct: „Můj otec byl alkoholik a já jsem taky alkoholik.“ Na to ti řeknu: „Jsi alkoholik proto, že pořád držíš flašku u pusy.“ Nikdo ti tu flašku k puse nedal nasílit. (Pokud ano, odpusť mu.) Já čekám, až se objeví knížka ne o generačních prokletích, ale o generačním hříchu. Protože generační prokletí říká, že s tím nemůžeš nic dělat, jsi obět'. Když ti ale někdo řekne, že tvůj problém není generační prokletí, ale generační hřích – tvůj otec hřešil a ty hřešíš – tak se obrať. Pak už nebudeš generačně po svém pozemském otci, ale po svém nebeském otci. Od Něho nepochází špatné, ale každý dobrý a dokonalý dar (Jakub 1:17). Dokud si to lidé neuvědomí, budou stále chodit jako lidé ve Staré smlouvě a nebo jako lidé, o kterých se píše v evangeliích, a kteří neustále volali: „Ježíši, Ježíši, smiluj se nade mnou.“ Místo toho, aby byli jako Petr, když řekl: „To, co mám, ti dám, ve jménu Ježíše vstaň a chod'.“ Učení o generačním prokletí nikdy nepůsobí autoritu, moc nebo jakýkoliv druh zodpovědnosti. Působí to slabost a pocit bytí obětí. Ale hlavně Ježíš nic takového nepraktikoval. Tato špatná učení v církvi dokazují, proč církve nechodí v moci. Církve se snaží vyučit člověka, aby byl svobodný, ale Ježíš nejprve lidi osvobozoval a pak z nich činil učedníky. Tady opět vidíte příklad toho, jak církve dělá věci obráceně než Ježíš. Církve, která nechodí v moci, se bude vždy snažit lidi vyučovat a dávat jim konzultace, aby se lidé osvobodili nějak sami, místo toho, aby je nejdříve osvobodili a pak vyučovali.

Když není moc k tomu člověka osvobodit, hrabe se místo toho v jeho životě a zjišťuje, co odkud přišlo. Taková učení o generačním prokletí také vidí za každou nemocí duchovní kořeny. Z určitého hlediska je to pravda, protože každá nemoc má kořeny u ďábla.

Neznamená to však, že je každá nemoc způsobena hříchem, protože v Jakubovi se říká: „Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne a dopustil-li se hříchu, bude mu odpuštěno.“ Což ukazuje, že každá nemoc není způsobena hříchem, protože to by tam muselo být napsáno „jakéhokoliv hříchu se dopustil, bude mu odpuštěno“ a ne „jestliže se dopustil hříchu.“

Proč proti těmto učeníům vystupuji je proto, že vím, co způsobují. Mám o tom dost svědectví. Teď jen krátce zmíním příklad tohoto učení. Říká se v něm třeba, že problémy s dolní částí

zad jsou způsobeny nevyřešeným problémem se smutkem, artritida se bere z ducha hořkosti a když budeš činit pokání z hořkosti nebo vyjdeš ze smutku budeš uvolněn. Řeknu vám, jaký je s tím problém. Protože se naučíte jaký duch způsobuje jakou nemoc, tak když k vám přijde člověk s určitou nemocí, hned vám proběhne hlavou, jakého hříchu se dopustil (podle seznamu, který jste se naučili) a tím ho okamžitě soudíte. Ježíš to nikdy nedělal, Ježíš lidi osvobozoval. Tato učení vedou člověka k tomu, aby se zřekl hříchu a už nehřešil, a pak bude uzdraven. Ježíš to však dělal obráceně. On řekl: „Je ti odpuštěno, jsi uzdraven a teď jdi a už nehřeš.“ Ježíš se nezajímal o to, kdo to zavinil. On lidi osvobozoval. A protože se málokdo v církvi pohybuje v Boží moci, tak se hledají důvody, aby lidé sami něco udělali. Takže lidé odcházejí od člověka, který je nějak konzultačně vede, neuzdraveni, ale ten, co je vede se nebude cítit vinen, protože to oni se přeci musí dát doporučení s Bohem, aby byli osvobozeni. My máme lidi osvobodit a pak jim teprve říct: „Přiblížilo se k vám království Boží, co s tím uděláte?“ Potom mají na výběr, jestli budou poslušni Bohu nebo ne.